

Traducció de treball al català:

A l'Alegria

Alegria! Bella espurna divina,
Filla de l'Elisi!
Celestial! entrem, ebris de foc,
Dins el teu santuari.

Els teus encisos tornen a lligar
El que la moda ha dividit severament:
Tots els homes es fan germans
Allà on la teva suau ala sojorna.

Chor - Epode:

Siau abraçades, gernacions!
Vagi aquest petó al món sencer!
Germans! Damunt la volta estelada
Hi ha de viure un pare amorós!

Aquell a qui hagi reeixit el gran cop
D'èsser amic d'un amic,
El qui s'hagi guanyat una dona que li és
devota:

Ajuntí a la nostra la seva exultació!

Sí, i també qui digui *seva*
una sola ànima sobre el globus de la terra.
I el qui no ho hagi pas pogut fer,
que s'esquitlli, plorant
d'aquesta nostra confraria.

Chor - Epode:

Tot el que visqui a la gran rodona,
Reti homenatge a la simpatia!
Ella ens guia vers les estrelles
On té son tron l'Inconegut!

Tots els éssers beuen la joia
Del pit de la natura.
Tots els bons i tots els dolents
segueixen el seu rastre de roses.

Els petons ens ha donat, i els ceps

Joie ! Joie ! Belle étincelle divine,
Fille de l'Elysée,
Nous entrons l'âme enivrée
Dans ton temple glorieux.
Ton magique attrait resserre
Ce que la mode en vain détruit ;
Tous les hommes deviennent frères
Où ton aile nous conduit.

Si le sort comblant ton âme,
D'un ami t'a fait l'ami,
Si tu as conquis l'amour d'une noble
femme,
Mêle ton exultation à la nôtre!
Viens, même si tu n'aimes qu'une heure
Qu'un seul être sous les cieux !
Mais vous que nul amour n'effleure,
En pleurant, quittez ce choeur !

Tous les êtres boivent la joie,
En pressant le sein de la nature
Tous, bons et méchants,
Suivent les roses sur ses traces,
Elle nous donne baisers et vendanges,
Et nous offre l'ami à l'épreuve de la mort,
L'ivresse s'empare du vermisseau,
Et le chérubin apparaît devant Dieu.

Heureux,
tels les soleils qui volent
Dans le plan resplendissant des cieux,
Parcourez, frères, votre course,
Joyeux comme un héros volant à la
victoire!

Qu'ils s'enlacent tous les êtres !
Ce baiser au monde entier !
Frères, au-dessus de la tente céleste
Doit régner un tendre père.
Vous prosternez-vous millions d'êtres ?
Pressens-tu ce créateur, Monde ?
Cherche-le au-dessus de la tente céleste,
Au-delà des étoiles il demeure

I un amic provat fins a la mort;
Al verm [humanal] li ha estat donat el delit
I el querubí està davant Déu.

nécessairement.

Chor - Epode:

Caieu de genolls, gernacions?
Món, intueixes el teu Creador?
Cerca'l més enllà de la volta estelada,
Que més enllà de les estrelles ha de viure.

"Alegria" es diu la forta molla
que està en la natura eterna.
L'alegria, l'alegria mou l'engranatge
Del gran rellotge còsmic.

Les flors atrau fora dels borrons,
I fa sortir els sols del firmament;
Fa rodar esferes pels espais [siderals]
Que no coneix el telescopi del guaitador
[=astròleg].

Chor - Epode:

Alegres, igual que els seus sols travessen
Volant l'esplèndida plana del cel,
Recorreu vosaltres, germans, la vostra via,
Joiosos, com un heroi vers la victòria!

Des del mirall de foc de la veritat
La joia somriu al Recercador.
Cap a[el cim de]l turó escarpat de la virtut
Guia les passes del qui pateix i endura.

Dalt del puig lluminós de la fe
Hom veu voleiar la seva bandera.
Per les esquerdes de taüts esclatats
Hom la veu enmig del chor dels àngels.

Chor - Epode:

Endureu els patiments amb coratge,
gernacions!
Endureu-los pel món millor!
[Que] Allà dalt, més enllà de la volta
estelada,
Un Déu puixant us ho recompensarà.

Amb els déus hom no es pot rescabalar -
És bell[, tanmateix,] d'assemblar-s'hi.
Que es presentin l'aflicció i la pobresa

I s'alegrin amb els alegres.

Oblidem la rancúnia i la venjança,
Perdonem el nostre enemic mortal.
Que no vessi cap llàgrima,
Que no el rosegui cap remordiment!

Chor - Epode:

Que el nostre llibre de deutes sigui estripat!
Que el món sencer es reconciliï!
Germans! més enllà de la volta estelada
Déu jutja com nosaltres hàgim jutjat.

L'*alegria* bombolleja dins els veires:
En la sang daurada del raïm
Els caníbals hi beuen mansuetud,
I la desesperació, el coratge d'un heroi.

Germans! salteu fora dels vostres seients
Quan faci la ronda el veire ple;
Feu volar l'esquitx d'escuma fins al cel:
[Beguem] Aquest veire pel bon Geni!

Chor - Epode:

Aquell, a qui lloen els remolins d'estels,
Aquell, a qui exalça l'hime del serafí
Aquest veire pel bon Geni,
Allà dalt, més enllà de la volta estelada!

Cor fort en el feixuc patiment,
Socors, on la innocència plori!
Eternitat per als juraments fets,
Veritat per a tots, amics o enemics!

Dignitat viril davant els trons dels reis,
Germans!, encara que us hi vagi béns i vida!
Donem al mèrit sa [justa] corona,
I la ruïna a la raça dels mentiders!

Chor - Epode:

Estrenyeu més fort el cercle sant,
Jureu per aquest vi daurat,
De romandre fidels a aquest vot:
Jureu-ho pel jutge de les estrelles!

Deslliurament de les cadenes dels tirans,
Generositat també amb el malvat,
Esperança en els llits de mort,

Gràcia en el patíbul!

Que visquin també els morts!
Germans!, beveu i ajunteu-vos a nosaltres,
Que es perdonin tots els pecadors,
I ja no hi hagi infern.

Chor - Epode final:

Serenor en l'hora del comiat!
Un dolç son dins la mortalla!
Germans!, una suau sentència
De la boca del jutge dels morts!

Traduction espagnol

¡Oh amigos, dejemos esos tonos!
¡Entonemos otros más agradables y más
alegres!
(Texto de Beethoven)
Alegria, hermosa llama de los Dioses,
hija del Eliseo.
Entramos, oh celeste deidad, en tu templo
ebrios de tu fuego.
Tu hechizo funde de nuevo
lo que los tiempos separaron.
Los hombres se vuelven hermanos
allí por donde reposan tus suaves alas.
Quien haya tenido la dicha
de poder contar con un amigo,
quien haya logrado conquistar a una mujer
amada,
que su júbilo se una al nuestro.
Aún aquel que pueda llamar suya
siquiera a un alma sobre la tierra.
Más quien ni siquiera esto haya logrado,
¡que se aleje llorando de esta hermandad!
Todos los seres beben de la alegría
del seno abrasador de la naturaleza.
Los buenos como los malos,
siguen su senda de rosas.

Ella nos da besos y vino
y un fiel amigo hasta la muerte,
al gusano le concedió la voluptuosidad,
al querubín, la contemplación de Dios.
Volad alegres como sus soles
a través del inmenso espacio celestial,
seguid, hermanos, vuestra órbita,
alegres como héroes en pos de la victoria.

¡Abrazaos millones de hermanos!
Que este beso envuelva al mundo entero!
Hermanos! Sobre la bóveda estrellada
habita un Padre bondadoso!
¿Flaqueáis, millones de criaturas?
¿No intuyes, mundo, a tu Creador?
Búscalo a través de la bóveda celeste,
¡Su morada ha de estar más allá de las
estrellas!

D'autres paroles inspirées par l'Ode à la Joie et la 9e symphonie de Beethoven

Certains d'entre nous ont appris d'autres paroles, écrites par Jean Ruault (1er couplet) et par Maurice Bouchor (2e et 3e couplets). Les deux derniers couplets ont été publiés sous le titre "Hymne à l'universelle humanité".

Que la joie qui nous appelle
Nous accueille en sa clarté!
Que s'éveille sous son aile
L'allégresse et la beauté!
Plus de haine sur la terre
Que renaisse le bonheur
Tous les hommes sont des frères
Quand la joie unit les cœurs.

Peuples des cités lointaines
Qui rayonnent chaque soir,
Sentez-vous vos âmes pleines
D'un ardent et noble espoir?
Luttez-vous pour la justice?
Etes-vous déjà vainqueurs
Ah! Qu'un hymne retentisse
A vos cœurs mêlant nos cœurs

D'autres paroles encore, "Hymne des temps futurs", apprises à l'école au début des années 1920 en Alsace :

Oh !quel magnifique rêve
Vient illuminer mes yeux
Quel brillant soleil se lève
Dans les purs et larges cieux
Temps prédits par nos ancêtres
Temps sacrés, c' est vous enfin
Car la joie emplit les êtres
Tout est beau, riant, divin

On ne voit que fleurs écloses
Près des murmurantes eaux
Plus suaves sont les roses
Plus exquis les chants d'oiseaux
Pour mener gaiement nos rondes
Nous cherchons les bois ombreux
Mers, vallons, forêts profondes
Comme nous tout semble heureux

Plus de fratricides luttes
Plus de larmes, plus de sang
Il s'élève un chant de flûte

Si l'esprit vous illumine
Parlez-nous à votre tour;
Dites-nous que tout chemine
Vers la paix et vers l'amour.
Dites-nous que la nature
Ne sera que joie et fleurs,
Et que la cité future
Oubliera le temps des pleurs.

Merci à Bruno Trimolé

Calme et doux le soir descend
Oh ! merveille la tendresse
En un seul fond tous les coeurs
Et l'amour qui nous oppresse
Va jaillir en cri vainqueur.

Merci à Fabrice Franzosi

M. Bouchor – J. Thiersot
"Chants populaires pour les écoles"
Librairie Hachette et Cie

Paroles chantées à l'école publique de
Saint-Marcel en Dombes dans l'Ain :

Dans la joie qui nous emmène
Vers un futur plein d'espoir,
L'harmonie européenne
Invente une grande histoire.
Et de toutes nos républiques,
S'élève un hymne magnifique :
Que le monde oublie la haine
Et connaisse le bonheur !

Que la paix universelle
Règne sur notre avenir !
Que notre histoire soit belle !
Que nos enfants puissent rire !
Qu'il n'y ait plus jamais de guerre
Entre les peuples de la Terre !
Que le monde oublie la haine
Et connaisse le bonheur !